

han af Rigsdagstidenden erfarer, at Spørgsmaalet her er blevet reist, vil tage Anledning til ved Sagens 3die Behandling at yttre sig derom.

Formanden: Dersom der ikke er Noget, der ellers ønskes Ordet, saa kunne vi gaae over til Afstemning.

Derpaa freedes til Afstemning, som faldt saaledes ud:

1) Det af Udvalget foreslaaede Tillæg til § 1, hvorefter der til Slutningen af Paragraphen tilføies Ordene „indtil den 31te Marts 1852“,

blev eenstemmigt vedtaget med 44 Stemmer;

2) Udkastets § 1 med det saaledes vedtagne Tillæg, saalydende:

„I Henseende til Modtagelse til Forrentning i Statskassen, Rente og Dyffigelse af Umyndiges og offentlige Stiftelsers Midler, af Skiftemidler og af Embedscautioner, har det sit Forblivende ved de derom gjældende Bestemmelser indtil den 31te Marts 1852.“

blev eenstemmigt vedtaget med 44 Stemmer;

3) Udvalgets Forslag til § 2: at der efter Ordet „bemyndiget“ indskydes Ordene: „indtil den 31te Marts 1852“.

blev eenstemmigt vedtaget med 45 Stemmer, og

4) den saaledes forandrede § 2 i Udkastet, som derefter kommer til at lyde saaledes:

„For Sparekasser og lignende Instituter, saavel som for Enkelmand, naar det skønnes tjenligt til at fremme Selveienheds Udbredelse eller andet almeennyttigt Foretagende, er Finanzministeriet bemyndiget, indtil 31te Marts 1852, til at modtage Pengene til Forrentning i Statskassen mod saadan Rente, dog ikke over 4 pCt. aarlig, og under saadanne Dyffigelses- og andre Vilkaar, som af bemeldte Ministerium fastsættes.“

blev eenstemmigt vedtaget med 44 Stemmer.

Med 44 Stemmer blev det derhos eenstemmigt vedtaget, at Loven skulde overgaae til 3die Behandling.

Formanden: Paa Dagslisten staaer derefter det af Folkethinget vedtagne Forslag til Lov om fremmede Jøders Afgang til at tage Ophold her i Riget. Det er til 1ste Be-

handling, denne Sag foretages. — Den ærede 5te Landstingsmand for 1ste Valgfreds har Ordet.

Orsted: Det er vist ethvert af Landstingets Medlemmer i levende Erindring, at Regjeringen, tildeels foranlediget ved Grundloven, har forelagt et Udkast til Lov, hvorefter de Indfrankninger, der hvilede paa de mosaiske Troesbekjenderes Afgang til at tage Ophold her i Riget, skulde for Fremtiden være ophævede, saa at de i enhver Henseende skulle behandles som andre Fremmede, men at Folkethinget, uagtet det aldeles ikke havde Noget imod Lovens Indhold, dog har reist endeel Indvendinger mod Maaden, hvorpaa Loven er fremkommen og affattet, idet man paastod, at det skulde være en umiddelbar Følge af Grundloven, at Jøderne havde den omtalte Berettigelse, og at man altsaa vilde fornægte den hele Tilstand, hvori vi ere komne ved Grundloven, dersom man vilde betragte det som en særlig og ny Lov. Det er mig ikke ganske klart, hvorvidt Fleerheden i Folkethinget virkelig har deelt denne Mening eller ikke; men vist er det, at man har foretaget en ny Affattning af Loven, givet Loven en ny Skikkelse, hvorefter det i det mindste er tydeligt, om ikke den Afgang til at komme ind her i Riget, som derved tillægges Jøderne, skulde være en umiddelbar Følge af Grundloven eller en ny Lov. Jeg troer, det er meget vigtigt, at man bringer det paa det Klare, om det er en ny Lov, som iøvrigt vistnok har sin Oprindelse fra Grundloven — i det mindste har det sin Oprindelse fra Grundloven, at en saadan Bestemmelse for Diebliffet er kommen ud — eller om det er en umiddelbar Følge deraf. Det vil have betydelige Følger med Hensyn til Maaden, hvorpaa Grundloven i andre Henseender opfattes, hvilken af disse Meninger man antager, og det vil ogsaa have Følger med Hensyn til denne Lovbestemmelse selv. Jeg sætter, at det skulde vise sig, at der maaskee fra andre Lande, hvor Jøderne bleve underkastede Forsølgelser, vilde komme en stor Mængde saadanne Jøder hertil, som blot faldt Menighederne eller i alt Fald Communerne tilbyrde, og som ikke vare istand til at udholde nogen nyttig Virksomhed her, saa kunde det dog vel fortjene